

Rozsudek však též sám sobě odporuje, nebo výrok jeho jest v tom směru aspoň nejasný. Zjišťuje se jednak, že Marie L-ová, nikoliv obžalovaná, přenechala Františku Sch-ovi nájem bytu za 40 Kč měsíčně, jednak že v ceně nábytku obžalovanou požadované bylo částečně obsaženo i odškodnění za nízké nájemné, čímž aspoň skrytě zjišťuje, že obžalovaná požadovala nájemné za byt, pokud se týče pronajala byt buď jménem svým, buď jménem své matky, anebo se souhlasem matky. Že okolnost, zda byla obžalovaná pronajimatelkou čili nic, byla pro řešení otázky viny důležitou, netřeba zvlášť odůvodňovati. Výrok o přiměřenosti požadované ceny za nábytek jest posléze formálně vadným též proto, že znalec v přípravném vyhledávání zdůraznil, že nábytek lze odhadnouti nanejvýše na 5.500 Kč vzhledem na nízké nájemné a na okolnost, že nájemník dostal s nábytkem i vhodný byt bez zvýšení nájemného, kdežto u hlavního přeličení — ovšem bez dalšího odůvodnění — udal, že lze z těchto důvodů přičísti k ceně nábytku 5.628 Kč ještě 1500 Kč. Z toho vychází, že znalec sám jest názoru, že již v ceně 5.500 Kč po případě 7128 Kč jest obsaženo jakési odškodnění za nízké nájemné a za to, že byt byl pronajat. I tuto rozhodnou okolnost nalézací soud přehlíží. Z těchto důvodů bylo zmateční stížnosti vyhověti, rozsudek zrušiti a věc vrátiti soudu první stolice k novému projednání a rozhodnutí. Pokud se vývody zmateční stížnosti zabývají i otázkou přemrštěnosti ve smyslu § 24 b) novely k lichevnímu zákonu, nebylo ovšem podle toho, co bylo úvodem řečeno, možno se jimi zabývati. Při novém projednání věci bude tedy nalézacímu soudu uvažovati, zda jest cena obžalovanou za nábytek požadovaná s hlediska §u 7 zákona ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n. zřejmě přemrštěna, po případě zda neoprávněný zisk obžalované převyšoval 2000 Kč, po subjektivní stránce pak, zda si toho obžalovaná byla vědoma. Při uvažování o tomto vědomí obžalované bude soudu po případě přihlížeti i k tomu, zda obžalovaná, požadujíc za nábytek vyšší cenu, nepočítala snad i s tím, že dala zavést do bytu před svým vystěhováním elektrické osvětlení, vybílení kuchyň a zříditi kamna, což jí stálo přes 500 Kč, a že přenecháním levného bytu poskytla Františku Sch-ovi značnou výhodu. Posléze bude nalézacímu soudu uvažovati i o otázce případného promlčení trestného činu.

Čís. 2501.

Zbrojní patent (ze dne 24. října 1852, čís. 223 ř. zák.).

Skutková podstata §u 3 zákona předpokládá počet zbraní, který nejen přesahuje vykázanou potřebu, nýbrž i odůvodňuje podezření zneužití; nestačí po případě ani více zbraní (pět), nebyly-li zjištěny konkrétní okolnosti ono podezření opodstatňující.

(Rozh. ze dne 8. října 1926, Zm I 357/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Chebu ze dne 7. května 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem pod-

vodu podle §§ů 197, 200, 201 c) tr. zák. a přestupky podle §§ů 32 a 33 zbrojního patentu, pokud čelila proti výroku, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle §u 33 zbrojního patentu, zrušil napadený rozsudek v tomto výroku, jakož i ve výroku o trestu a ve výrocích s ním souvisících a sprostil obžalovaného podle §u 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přestupek podle §u 33 zbrojního patentu, jehož se prý dopustil tím, že od roku 1919 v Š., nešetřiv nařízení § 12 zbrojního patentu, měl zbraně v takovém množství, které se s potřebou a okolnostmi jeho nesrovnává a vzbuzuje podezření zlého užívání. V otázce, o níž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h:

Zmateční stížnost jest odůvodněna, pokud směřuje proti výroku, jímž byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle §u 33 zbrojního patentu. Nalézací soud shledal skutkovou podstatu tohoto přestupku v tom, že v příbytku obžalovaného byly četnictvem nalezeny dvě pušky, flobertka, jedna hůl s kordem a jedna šavle na způsob kordu, vesměs zbraně, k jichž přechovávání obžalovaný neměl úředního povolení a jichž počet byl nepoměrný a vzbuzoval prý vzhledem k dřívějším trestům obžalovaného pro nedovolené nosení zbraní podezření zneužití. Právem uplatňuje zmateční stížnost proti tomuto výroku důvod zmatečnosti podle §u 281 čís. 9 a) tr. ř. Ustanovení §u 33 zbrojního patentu předpokládá počet zbraní, který nejen přesahuje vykázanou potřebu, nýbrž odůvodňuje i podezření zneužití, t. j. protiprávního užití zbraní. Lze zajisté připustiti, že počet zbraní u obžalovaného nalezených — tří zbraní střelných a dvou zbraní sečných — převyšoval jeho potřebu, leč přes to nelze důvodně míti za to, že šlo o takové množství zbraní, které vzbuzovalo podezření jejich zlého užití, když nebyly zjištěny žádné konkrétní okolnosti, které by takové podezření opodstatňovaly. Opačný názor přičil by se nejen doslovu, nýbrž i zřejmému účelu onoho zákonného ustanovení. Okolnost, že byl obžalovaný již opětovně trestán pro nedovolené nosení zbraní (§ 36 zbrojního patentu), nemůže sama o sobě ještě opodstatniti podezření zneužití zbraní u obžalovaného nalezených. Bylo tudíž zmateční stížnosti v tomto směru vyhověti, dotýčný výrok rozsudkový jako zmatečný zrušiti a obžalovaného podle §u 259 čís. 3 tr. ř. sprostiti z obžaloby pro přestupek podle §u 33 zbrojního patentu.

Čís. 2502.

Soudem ve smyslu §u 187 tr. zák. jest každý soud, pokud není vybaven výlučně civilní pravomocí.

President krajského soudu jest »vrchností« ve smyslu §u 187 tr. zák.

O »provinění« zví vrchnost, když jí byl někdo oznámen pro čin, přičící se trestnímu zákonu, při čemž stačí sice i sdělení vzdálených pŕtahů, nestačí však, zví-li vrchnost o pouhém nepořádku (kárném provinění) podřízeného zaměstnance.